

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 11 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1966

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
242

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

4596. Περί διατάξεων τινων, ἀφορῶσων εἰς τὸ Σῶμα Κτηνιατρικῆς καὶ Ἱππωνίων. 1
4597. Περί διατάξεων τινων ἀφορῶσων τὸ Ὑγειονομικὸν Προσωπικὸν τῆς Βασ. Ἀεροπορίας. 2
4598. Περί θεμάτων τινων ἀφορῶντων εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς Ἑθνικῆς Μετεωρολογικῆς Ὑπηρεσίας. 3
4600. Περί ρυθμίσεως θεμάτων τινων τῶν Φορολογικῶν Διαταγῶν. 4
4601. Περί διατάξεων ἀφορῶσων συνταξιοδοτικὰ θέματα τοῦ Ταμείου Ἑπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Ἀρτοποιῶν. 5
- ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ**
907. Περί ὁρίσμου τῆς ἑδρας τοῦ Ὑποθηκοφυλακείου Ὁρωπό. 6

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4596

(1)

Περί διατάξεων τινων, ἀφορῶσων εἰς τὸ Σῶμα Κτηνιατρικῆς καὶ Ἱππωνίων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 8 Νοεμβρίου 1966 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἀρθρου 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

1. Ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ ἀρθρου 19 τοῦ Νόμου 327 τῆς 8/31.7.1943 «περὶ συμπληρώσεως καὶ ὁργανώσεως τῆς Διευθύνσεως Κτηνιατρικῆς τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, συμπληροῦται ὡς κάτωθι :

«Εἰδικῶς δι' ἐδωδία, προσριζόμενα διὰ τὰς ἑνὸς Δυνάμεις ἢ ἐργαστηριακὴ ἔρευνα κατὰ τὸν ἐλεγχον τούτων ἀνατίθεται εἰς τὰ Στρατιωτικὰ Κτηνιατρικὰ Ἐργαστήρια».

2. Ἡ παράγραφος 7 τοῦ ἀρθρου 1 τοῦ Ν. Δ. 1087/1949 «περὶ ἀναδιοργανώσεως καὶ ἀποστολῆς τοῦ Σώματος Κτηνιατρικῆς καὶ Ἱππωνίων», ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι :

«7. Τὴν συμβολὴν εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς ἱπποπαγωγῆς καὶ ἡμιονοπαγωγῆς τῆς Χώρας ἐπὶ τῷ τέλει ἐξευρέσεως τῶν διὰ τὸ Στράτευμα ἀναγκασιούτων κτηνῶν, ἱππῶν καὶ ἡμιόνων.

Πρὸς τοῦτο καθιερῶνται χρηματικὰ ἐπαθλα, ἅτινα χορηγοῦνται εἰς τοὺς ἀγρότας παραγωγοὺς ἡμιόνων καὶ ἱππῶν,

τῶν ὁποίων τὰ κτήνη εἶναι ποιοτικῶς κατάλληλα, συμφώνως πρὸς τὰς ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως τοῦ Σώματος Κτηνιατρικοῦ καὶ Ἱππωνίων συντασσόμενας ἐκάστοτε προδιαγραφάς, κατὰ τὰς συμφώνως τῷ ἀρθρῷ 19 τοῦ Ν. Δ. 1360/1942 διενεργουμένας ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἱππικὰς ἐκθέσεις.

Ἡ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀνωτέρω ὀριζομένων δαπάνη θὰ βαρύνῃ τὸ προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Ἑθνικῆς Ἀμύνης».

3. Πᾶσα λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Ν.Δ. κανονισθῆσεται διὰ Β. Δ. προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑθνικῆς Ἀμύνης.

4. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Ν. Δ. ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Νοεμβρίου 1966

Ἐν Ὄνοματι τοῦ Βασιλέως

ANNA - MARIA
B.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΣΤΕΦ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ, ΙΩΑΝ. ΤΣΟΥΛΕΡΟΣ, ΣΤ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ, ΦΩΚ. ΖΑΓΜΗΣ, ΣΤ. ΑΛΛΑΜΑΝΗΣ, ΓΕΩΡΓ. ΜΕΛΑΣ, ΕΜΜ. ΚΟΘΡΗΣ, ΙΩΑΝ. ΓΚΛΑΒΑΝΗΣ, ΚΩΝ. ΜΑΡΗΣ, ΧΡ. ΒΑΣΜΑΤΖΙΑΝΗΣ, ΑΘ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΙΣΙΔ. ΜΑΤΡΙΑΔΟΓΛΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΑΤΣΕΛΟΣ, ΕΤΑΙΓ. ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΗΓΟΥΤΜΕΝΑΚΗΣ, ΦΩΤ. ΠΙΤΟΤΑΝΗΣ, ΔΗΜ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΑΓΗΣ. ΣΠΗΛΙΑΚΟΣ, ΔΗΜ. ΚΩΣΤΗΣ.

Ἐφεισηρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Νοεμβρίου 1966

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Κ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

(2)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4597

Περί διατάξεων τινων ἀφορῶσων τὸ Ὑγειονομικὸν Προσωπικὸν τῆς Βασ. Ἀεροπορίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 8 Νοεμβρίου 1966 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἀρθρου 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν :

*Άρθρον 1.

1. Η παράγραφος 4 του άρθρου 3 Κεφ. Γ' ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ του Ν.Δ. 4028)1959 «Περὶ ἱεραρχίας, προαγωγῶν καὶ τοποθετήσεων τῶν Ἀξιωματικῶν τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων» τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως:

«4. Ὑγειονομικοί: εἰς οὓς περιλαμβάνονται αἱ ἐιδικότητες:

- α) Ἰατροῦ
- β) Ὄδοντιάτρου
- γ) Φαρμακοποιοῦ
- δ) Χημικοῦ
- ε) Ἀδελφῶν Νοσοκόμων»

2. Ἀξιωματικοί: Ὑγειονομικοὶ τῶν ἀνωτέρω ἐιδικότητων, ἐγγεγραμμένοι κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος εἰς ἐνιαίαν ἐπετηρίδα, διαχωρίζονται διὰ Βασ. Διατάγματος καὶ ἐγγράφονται εἰς ἰδίαν κατ' ἐιδικότητα ἐπετηρίδα, βάσει τῆς ὑφισταμένης γενικῆς σειρᾶς ἀρχαιότητος ἐκάστου τούτων.

3. Ἡ ἀνωτέρω ἐιδικότης τοῦ Χημικοῦ καταργεῖται ἀπὸ τῆς κατ' οἰονδήποτε τρόπον ἐξέδω ἐκ τῆς Ὑπηρεσίας τοῦ ἀνήκοντος κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος εἰς αὐτὴν Ἀξιωματικοῦ Χημικοῦ.

4. Εἰς περίπτωσιν ἀναθέσεως τῆς διευθύνσεως Νοσηλευτικοῦ Ἰδρύματος ἢ τῆς Διοικήσεως Ὑγειονομικῆς Μονάδος ἢ Σχηματισμοῦ τῆς Βασ. Ἀεροπορίας καὶ ἐν συνυπηρεσίᾳ Ἀξιῶν Ἰατρῶν καὶ τοιούτων ἄλλων ἐιδικότητων διαλαμβανόμενων ἐν τῷ παρόντι, ἢ διεύθυνσις ἢ διοικήσις ἐν ὁμοιοβαθμίᾳ καὶ ἀνεξαρτήτως τῆς κατ' ἄρθρον 7 παρ. 3 τοῦ Ν. Δ. 4028)1959 ὁριζομένης ἀρχαιότητος, ἀνατίθεται εἰς τοὺς ἐκ τούτων Ἰατρούς.

*Άρθρον 2.

1. Ἡ παράγραφος 5 τοῦ άρθρου 2 τοῦ κατ' ἐξουσιοδότησιν τοῦ άρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 2177)1952 ἐκδοθέντος ἀπὸ 6) 25.2.1953 Β. Δ)τος «Περὶ... τρόπου εἰσόδου εἰς τὰ μόνιμα στελέχη ἐκάστου Κλάδου. Κατηγορίας καὶ Εἰδικότητος» ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«δ. Εἰς τὸν Κλάδον τῶν Ὑγειονομικῶν.

Οἱ Ἀξιωματικοὶ ἐιδικότητων τοῦ Κλάδου τούτου προέρχονται:

α) Διὰ κατατάξεως ἀποφοίτων τῆς Στρατιωτικῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς ἢ ἐτέρας Παραγωγικῆς Σχολῆς τῶν οἰκείων ἐιδικότητων, μετὰ τὸν βαθμὸν τοῦ μονίμου Ἀνθυποσημηναγοῦ, καὶ ἂ ἐιδικώτερον ὁρίζουσιν αἱ ἐιδικαὶ περὶ τούτων διατάξεις.

β) Διὰ κατατάξεως μετὰ τὸν βαθμὸν τοῦ μονίμου Ἀνθυποσημηναγοῦ Ἰατροῦ, Ὄδοντιάτρου, ἢ Φαρμακοποιοῦ, κατόπιν διαγωνισμοῦ ἀντιστοίχως:

(ι) Πτυχιούχων τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου ἢ ἰσοτίμου Ἰατρικῆς Σχολῆς τῆς ἀλλοδαπῆς, κεκτημένων ἀδείας ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος τοῦ Ἰατροῦ, καὶ ἂ ἐιδικώτερον εἰς τὸν Α.Ν. ὑπ' ἀριθ. 1577)1939 καὶ τὰ ἀπὸ 8.6.1939 καὶ 27.11.1939 Β. Διατάγματα, ὡς ταῦτα σήμερον ἰσχύουσιν, λεπτομερῶς καθορίζεται.

(ii) Πτυχιούχων τοῦ Ὄδοντιατρικοῦ Τμήματος τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου ἢ ὁμοταγοῦς Σχολῆς τῆς ἀλλοδαπῆς, κεκτημένων ἀδείας ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος τοῦ Ὄδοντιάτρου.

(iii) Ἀποφοίτων τοῦ Φαρμακευτικοῦ Τμήματος τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου ἢ ὁμοταγοῦς Σχολῆς τῆς ἀλλοδαπῆς, κεκτημένων ἀδείας ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ Φαρμακοποιοῦ.

(γ) Διὰ κατατάξεως ἀποφοίτων τῆς Παραγωγικῆς Σχολῆς Ἀξιωματικῶν Ἀδελφῶν Νοσοκόμων «ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ», καὶ ἂ ἐιδικώτερον ὁρίζεται ἐν τῷ ἐιδικῷ περὶ τούτων Ν. Δ)τι 2976)1954 «Περὶ τοῦ Σώματος

Ἀξιωματικῶν Α)Ν τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων», ὡς ἐκάστοτε αἱ διατάξεις αὐτοῦ ἰσχύουσιν.

2. Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος κεναὶ ὀργανικαὶ θέσεις Ἀνθυποσημηναγῶν, Ὑποσημηναγῶν καὶ Σμηναγῶν Ἰατρῶν, Ὄδοντιάτρων καὶ Φαρμακοποιῶν δύνανται νὰ πληρωθῶσι διὰ μονιμοποίησεως ὑπηρετούντων Ἐφέδρων ἢ κατ' ἀπονομήν Ἀξιωματικῶν τῆς ἀντιστοίχου ἐιδικότητος, κατόπιν αἰτήσεως τῶν ὑποβαλλομένης ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς ἐν ἀρχῆς τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου καὶ σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Ἀεροπορίας.

Οὗτοι μονιμοποιεῖνται μετὰ τὸν δὲ ὑπηρετοῦσιν κατὰ τ' ἀνωτέρω βαθμὸν κατατασσόμενοι ἐν τῇ ἐπετηρίδι εἰς τὸ ἀριστερὸν τῶν ὑπηρετούντων κατὰ τὸν χρόνον τῆς μονιμοποίησεως, μονίμων ὁμοιοβάθμων τῶν.

*Άρθρον 3.

1. Αἱ ὑφιστάμεναι ὀργανικαὶ θέσεις τῶν Ὑγειονομικῶν Ἀξιωματικῶν τῆς Βασ. Ἀεροπορίας αὐξάνονται κατὰ 38 κατανεμόμεναι κατὰ βαθμοὺς ὡς ἀκολούθως:

Σμήναρχοι	4
Ἀντισμήναρχοι	8
Ἐπισμηναγοὶ	4
Σμηναγοὶ	14
Ὑποσ)γοὶ — Ἀνθ)γοὶ	8

2. Ἡ κατανομή τῶν ἀνωτέρω θέσεων κατὰ ἐιδικότητα καὶ ἡ ἀνακατανομή τῶν ὑφισταμένων ἤδη ὀργανικῶν τοιούτων, ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑθνικῆς Ἀμύνης ἐκδιδομένης ἐφ' ἄπαξ, κατόπιν συμφώνου γνώμης τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Ἀεροπορίας.

*Άρθρον 4.

1. Αἱ ὑπὸ τοῦ άρθρου 10 παρ. 1α τοῦ Ν.Δ. 2976)54 «Περὶ Σώματος Ἀξιῶν Ἀδελφῶν Νοσοκόμων τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων (ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ)» ὁριζόμεναι ὀργανικαὶ θέσεις Ἀξιῶν Ἀδελφῶν Νοσοκόμων τῆς Βασ. Ἀεροπορίας, αὐξάνονται κατὰ μίαν θέσιν Ἐπισμηναγοῦ.

2. Ἡ θέσις αὕτη πληροῦται διὰ προαγωγῆς ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τῶν Ν.Δ. 4099)60 «περὶ διατάξεων ἀφορῶσιν τὸ Σῶμα Ἀδελφῶν Νοσοκόμων τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων» (ἄρθρ. 3 καὶ 4 παρ. γ'), καὶ Ν.Δ. 4028)1959 «Περὶ ἱεραρχίας, προαγωγῶν καὶ τοποθετήσεων τῶν Ἀξιωματικῶν τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων».

*Άρθρον 5.

1. Ἀρχ)ναι: Ἀδελφαὶ Νοσοκόμοι (Ν. Δ. 2976)54) προερχόμεναι ἐξ ἡμερομίσθιων ἀδελφῶν Νοσοκόμων καὶ ἐνταχθεῖσαι εἰς τὰς μονίμους μετὰ τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀρχισμηναγοῦ, μετὰ δεκαετὴ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν ἐν τῷ κατεχομένῳ βαθμῷ αὐτῶν, προάγονται εἰς τὸν βαθμὸν τῆς Ἀνθυποσημηναγοῦ Α)Ν ἀνεξαρτήτως ὑπάρξεως ὀργανικῶν θέσεων, τιθέμεναι εἰς τὸ ἀριστερὸν τῶν ὑπηρετούντων ὁμοιοβάθμων τῶν.

2. Αἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ὑπηρετοῦσαι παρὰ τῆς Β. Ἀεροπορίας ἔκτακτοι: ἡ ἡμερομίσθιοι ἀδελφαὶ Νοσοκόμοι δύνανται νὰ ἐνταχθῶσιν εἰς τὰς μονίμους μετὰ τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀρχισμηναγοῦ, ἐφ' ὅσον κέκτῃται συνολικὴν ὑπηρεσίαν ἀδελφῆς Νοσοκόμου εἰς τοὺς κλάδους τῶν ἐνόπλων δυνάμεων βέβα ἐτῶν ἢ τοὐλάχιστον ὀκτὼ ἐτῶν καὶ δίπλωμα μονοταξίου Σχολῆς Ἀδελφῶν Νοσοκόμων, τιθέμεναι εἰς τὸ ἀριστερὸν τῶν ὑπηρετούντων ὁμοιοβάθμων τῶν.

*Άρθρον 6.

Ἐπισμηναγοὶ Ἰατροί, κατέχοντες πτυχίον ἐιδικότητος καὶ ἔχοντες συμπληρώσει τὰ ἀπαιτούμενα πρὸς προαγωγὴν προσόντα διὰ τὸν ἀμείωτος ἀνώτερον βαθμὸν ἀπὸ 31.12.1965, προάγονται εἰς τὸν ἀνώτερον βαθμὸν ἀσκήσεως ὀργανικῶν θέσεων.

Ἄρθρον 7.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Ν. Δ)τος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Νοεμβρίου 1966

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

ANNA - MAPIA

B.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΣΤΕΦ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ, ΙΩΑΝ. ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ, ΣΤ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ, ΦΩΚ. ΖΑΓΜΗΣ, ΣΤ. ΑΛΛΑΜΑΝΗΣ, ΕΜΜ. ΚΟΘΡΗΣ, ΙΩΑΝ. ΓΚΑΛΑΒΑΝΗΣ, ΚΩΝ. ΜΑΡΗΣ, ΧΡ. ΒΑΣΜΑΤΖΙΔΗΣ, ΑΘ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΙΣΙΔ. ΜΑΤΡΙΑΟΓΛΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΑΤΣΕΛΟΣ, ΕΤΑΓΓ. ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΗΓΟΥΜΕΝΑΚΗΣ, ΦΩΤ. ΠΙΤΟΤΑΝΗΣ, ΔΗΜ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΑΓΗΣ. ΣΠΗΛΙΑΚΟΣ, ΔΗΜ. ΚΩΣΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Νοεμβρίου 1966

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Κ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

(3)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4598

Περὶ θεμάτων τινῶν ἀφορώντων εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς Ἑθνικῆς Μετεωρολογικῆς Ὑπηρεσίας.

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Ἦχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθρου 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 7 Νοεμβρίου 1966 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἁρθρου 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

1. Αἱ ὑφιστάμεναι παρὰ τῇ Ἑθνικῇ Μετεωρολογικῇ Ὑπηρεσίᾳ (Ε.Μ.Υ.) θέσεις προσωπικοῦ ἐπὶ συμβάσει Ἰδιωτικοῦ Δικαίου αὐξάνονται :

α) Κατὰ δέκα (10) θέσεις Μετεωρολόγων, διπλωματούχων τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς Ἑλληνικῶν Πανεπιστημίων (Τμημάτων Μαθηματικῆς ἢ Φυσικῆς) ἢ ἰσοτίμων Σχολῶν τῆς ἀλλοδαπῆς, ἐπὶ μνηϊαία ἀντιμισθία ἰσοπόσῳ πρὸς τὴν τοῦ εἰσαγωγικοῦ βαθμοῦ τοῦ Κλάδου τῶν τακτικῶν ὑπαλλήλων Μετεωρολόγων.

β) Κατὰ εἴκοσι μία (21) θέσεις Παρατηρητῶν ἢ Συντακτῶν Χαρτῶν ἀποφοίτων Σχολῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως (Λυκείου ἢ ἰσοτίμου), ἐπὶ μνηϊαία ἀντιμισθία ἰσοπόσῳ πρὸς τὴν 10ου βαθμοῦ τοῦ Κλάδου τῶν τακτικῶν ὑπαλλήλων Παρατηρητῶν ἢ Συντακτῶν Χαρτῶν.

2. Διὰ Β. Δ)τος, ἐφ' ἧς ἀπαξ ἐκδοθησόμενον προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Ἑθνικῆς Ἀμύνης καὶ Οἰκονομικῶν, αἱ ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος διαλαμβανόμεναι θέσεις ἐπὶ συμβάσει Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, δύνανται νὰ καταστῶσιν ὀργανικαὶ τοιαῦται ἐπὶ 7ω—6ω βαθμῶ διὰ τοὺς Μετεωρολόγους, ἐπὶ 10ω—6ω διὰ τοὺς Παρατηρητὰς καὶ ἐπὶ 10ω—6ω διὰ τοὺς Συντάκτας Χαρτῶν, προσαυξανόμενων ἀντιστοίχως τῶν ὀργανικῶν θέσεων τῶν οἰκείων Κλάδων.

Ἡ πλήρωσις τῶν ὀργανικῶν τούτων θέσεων τακτικῶν ὑπαλλήλων γένησεται εἰς τοὺς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ διαλαμβανόμενους εἰσαγωγικοὺς βαθμοὺς κατὰ τὴν ἐν ταῖς κειμέναις διατάξεσιν περὶ τακτικῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων καθοριζομένην διαδικασίαν, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς περὶ Ἑθνικῆς Μετεωρολογικῆς Ὑπηρεσίας εἰδικὰς τοιαύτας, δὲ συνεπάγεται δὲ τὴν κατάργησιν ἰσαρίθμων θέσεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος.

3. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Νοεμβρίου 1966

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

ANNA - MAPIA

B.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΣΤΕΦ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ, ΙΩΑΝ. ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ, ΣΤ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ, ΦΩΚ. ΖΑΓΜΗΣ, ΣΤ. ΑΛΛΑΜΑΝΗΣ, ΓΕΩΡΓ. ΜΕΛΑΣ, ΕΜΜ. ΚΟΘΡΗΣ, ΙΩΑΝ. ΓΚΑΛΑΒΑΝΗΣ, ΚΩΝ. ΜΑΡΗΣ, ΧΡ. ΒΑΣΜΑΤΖΙΔΗΣ, ΑΘ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΙΣΙΔ. ΜΑΤΡΙΑΟΓΛΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΑΤΣΕΛΟΣ, ΕΤΑΓΓ. ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΗΓΟΥΜΕΝΑΚΗΣ, ΦΩΤ. ΠΙΤΟΤΑΝΗΣ, ΔΗΜ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΑΓΗΣ. ΣΠΗΛΙΑΚΟΣ, ΔΗΜ. ΚΩΣΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Νοεμβρίου 1966

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Κ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

(4)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4600

Περὶ ρυθμίσεως θεμάτων τινῶν τῶν Φορολογικῶν Δικαιοτήτων.

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Ἦχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθρου 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 2 Νοεμβρίου 1966 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἁρθρου 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Ἐν διεξαγομένη ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσει ἐνώπιον οἰουδήποτε φορολογικοῦ δικαστηρίου καὶ κατὰ πάσαν στάσιν τῆς Δίκης, παρισταμένων ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, πᾶς διάδικος δύναται νὰ προτείνῃ τὴν κατάργησιν τῆς φορολογικῆς δίκης, ἐπὶ τῇ καταθέσει δηλώσεως εἰς τὸν γραμματέα τοῦ Δικαστηρίου πέντε πλήρεις ἡμέρας πρὸ τῆς συζήτησεως. Ἡ δηλώσις ὑπογραφομένη καὶ ὑπὸ τοῦ ἀποδεχθέντος τὴν πρότασιν καὶ θεωρουμένη ὑπὸ τοῦ διευθύνοντος τὴν συζήτησιν, καταχωρίζεται ὁλόκληρος εἰς τὰ πρακτικά, ἅτινα ἔχουν τ' ἀποτελέσματα ἀμετακλήτου ἀποφάσεως.

2. Τῇ αἰτήσει τινὸς τῶν διαδίκων ἢ αὐτεπαγγέλτως τὸ Δικαστήριον ἀντιβάλλει ἐφ' ἧς τὴν ἐπὶ τῆς προτάσεως συζήτησιν.

Ἡ κατατεθείσα δηλώσις δὲν ὑπόκειται εἰς ἀνάκλησιν, δύναται ὅμως μέχρι τῆς μετ' ἀναβολὴν συζήτησεως ἢ κατ' αὐτὴν νὰ συμπληρωθῇ ἐπὶ τὰ βελτίῳ.

3. Ἐν περιπτώσει ἀποκρούσεως τῆς προτάσεως ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν διαδίκων, αὕτη θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη, καὶ συνεχίζεται ἡ ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως διαδικασία.

4. Ἐπὶ ὁμοδικίας ἡ πρότασις γίνεται ὅπῃ κοινοῦ ὑπὸ πάντων τῶν ὁμοδίκων, πλην ἂν τὸ Δικαστήριον ἔχῃ διατάξῃ τὸν χωρισμόν. Ἐπὶ παρεμβάσεως δὲν ἀπαιτεῖται σύμπραξις τοῦ παρεμβάντος.

5. Αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθρου 71 παρ. 4 τοῦ Ν. 4125)60 περὶ Κώδικος Φορολογικῆς Δικονομίας, ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ παρόντος ἁρθρου.

6. Δευτέρα πρότασις παρὰ τοῦ αὐτοῦ διαδίκου καὶ ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ δικαιοδοσίας δὲν συγχωρεῖται.

7. Ἐπὶ καταργήσεως τῆς δίκης κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον, ὁ ἐπιβληθεὶς πρόσθετος φόρος ἢ ἡ προσαύξησις λόγῳ ἀνακριθείας τῆς δηλώσεως ἢ παραλείψεως ὑποβολῆς δηλώσεως, περιορίζεται εἰς τὸ ἐν τρίτον τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ νόμου

ποσοστού του κυρίου φόρου, όπου δὲ ἡ ἐπιβολὴ αὐτοῦ προβλέπεται μεταξὺ ἀνωτάτου καὶ κατωτάτου ὁρίου, εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ κατωτάτου ὁρίου.

Ἄρθρον 2.

1. Ἐν τέλει τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 64 τοῦ κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 4125)60 Κώδικος Φορολογικῆς Δικονομίας προστίθενται τὰ ἀκόλουθα: «οὐδενίᾳ δὲ γνωστῆς τοιαύτης ὑπαρχούσης, εἰς τὸν Δήμαρχον ἢ τὸν Πρόεδρον τῆς Κοινότητος τῆς ἐδρας τῆς ἐκδούσης τὴν πράξιν ἀρχῆς».

2. Ἐπὶ τῶν αἰτήσεων ἀναστολῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 159 τοῦ Κώδικος Φορολογικῆς Δικονομίας, ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ Ν.Δ. 4242)62 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων», ἀποφαίνεται ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου, μὴ ἀπαραιτούμενης κλήσεως τῶν διαδίκων. Ὁ Πρόεδρος δύναται κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ νὰ εἰσπαγγῇ τὴν αἴτησιν εἰς τὸ δικαστήριον ἐν συμβουλίῳ πρὸς λήψιν ἀποφάσεως.

3. Τὸ δεύτερον ἐδάσιον τοῦ ἄρθρου 169 τοῦ Κώδικος Φορολογικῆς Δικονομίας, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως: «Τὸ δικαστήριον ἐξετάζει καὶ αὐτεπαγγέλτως ὅσα ἔδει νὰ κριθοῖσι κατὰ τὸ ἄρθρον 75, ὡς πρὸς τῷ νόμῳ ἐάσιμον τῆς πράξεως».

Ἄρθρον 3.

1. Ἐκ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 114 τοῦ Ν. 4125) 1960 «περὶ κυρώσεως τοῦ Κώδικος Φορολογικῆς Δικονομίας καὶ περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Φορολογικῶν Δικαστηρίων καὶ καθορισμοῦ τῶν τελῶν διαδικασίας» διαγράφεται ἡ φράσις: «ἡ ἀποστέλλονται πρὸς τὴν ἐκδούσαν τὴν προσδληθείσαν πράξιν ἀρχήν, ἥτις μεριμνᾷ περὶ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῶν εἰς τὸν ἕτερον διάδικον».

2. Τὸ ἄρθρον 184 τοῦ κώδικος φορολογικῆς δικονομίας (Ν. 4125)60) ἀντικαθίσταται, ἀφ' ἧς ἤρξετο ἰσχύον, ὡς ἀκολούθως:

«1. Αἱ ἀποφάσεις τῶν Φορολογικῶν Δικαστηρίων ὑπόκεινται εἰς ἀντίρρην κατὰ τὰς περὶ Συμβουλίου Ἐπικρατείας διατάξεις.

2. Ἡ προθεσμία πρὸς ἄσκησιν τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐνδίκου μέσου ἐκ μέρους τῆς διαδίκου ἀρχῆς ὀρίζεται εἰς ἐνενήκοντα ἡμέρας, ἀρχαμένη ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς καθ' ἧς ἡ αἴτησις ἀναιρέσεως ἀποφάσεως».

Ἄρθρον 4.

1. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ Ν.Δ. 4242)62 εἶναι ὅτι, ἡ ὑπὸ τούτου θεσπιζομένη συγκατάθεσις τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ διὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐνδίκου μέσου τῆς ἐφέσεως κατ' ἀποφάσεων τῶν πρωτοβάθμιων φορολογικῶν δικαστηρίων, ἀναφέρεται εἰς μόνην τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ἀσκῶν τὸ ἐνδίκον τοῦτο μέσον εἶναι ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος καὶ οὐχὶ πᾶσα ἐτέρα δημοσία ἀρχή, ἀρμοδίᾳ πρὸς θετάωσιν φόρων, δασμῶν καὶ τελῶν ἐν γένει.

2. Διὰ τὴν ἐκδίκασιν ἐνδίκων ἐοικημάτων ἐν γένει, ἐκχερμύντων πρὸς συζήτησιν ἐνώπιον τῶν κατὰ τὰς προϋστούσας τῆς συστάσεως τῶν τακτικῶν φορολογικῶν δικαστηρίων διατάξεις ἐκδικαστικῶν ἐπιτροπῶν καὶ φορολογικῶν δικαστηρίων πρώτου καὶ δευτέρου βαθμοῦ ἢ εἰς τὸ ἐξῆς ἀγομένων ἐκ νέου πρὸς συζήτησιν, συνεπείᾳ προδικαστικῶν ἀποφάσεων ἢ ἐξ οἰουδήποτε ἄλλου λόγου, καθίστανται ἀρμόδια ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος τὰ ἀντίστοιχα τακτικὰ φορολογικὰ δικαστήρια.

3. Ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν.Δ. ὑπ' ἀριθ. 118)1962 «περὶ εἰσπαγγῆς τῆς φορολογικῆς δικονομίας», διορθοῦται ὡς πρὸς τοὺς ἐν αὐτῇ ἀναφερομένους ἀριθμοὺς ἄρθρων τοῦ Κώδικος Φορολογικῆς Δικονομίας, ἀπὸ τοῦ ἐσφαλμένου «52—57» εἰς τὸ ὁρῶν «52—67».

4. Ὅπου ἐν τῇ καμμένη φορολογικῇ νομοθεσίᾳ προβλέπεται κοινοποιήσις, κατὰ τὰς περὶ ἐπιδόσεων διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, πράξεων κατὰλογισμοῦ φόρου, δασμοῦ, τελούς ἢ συναρῶς δικαιώματος τοῦ Δημοσίου ἢ ἐπιβολῆς χρηματικῶν ἢ ἄλλης φύσεως κυρώσεων, ὡς καὶ ἀποφάσεων, προσκλήσεων, εἰδοποιήσεων ἢ ἄλλων συναρῶν ἐγγράφων, ἢ κοινοποιήσεως τῶν ἐγγράφων τούτων ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 57—67 τοῦ Κώδικος Φορολογικῆς Δικονομίας.

Ἡ διατάξις τῆς παραγράφου ταύτης ἰσχύει ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1967.

5. Φορολογικοὶ Δικασταὶ ἐνταχθέντες ὡς πρὸς τὴν σειράν τῆς ἀρχαιότητός των ἐκ παραδρομῆς ἐκτὸς τῆς κατηγορίας δι' ἣν ἐδικαιούντο διορισμοῦ τῶν ὡς κατηγμένοι καὶ νόμιμα προσόντα, συμπῶνως ταῖς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Δ. 4214)61 θεωροῦνται ὡς ἐπιλεγέντες καὶ προεργόμενοι ἐξ ὑπαρχῆς ἐκ τῆς κατηγορίας εἰς τὴν ἐνστάθησαν διὰ τῶν πρακτικῶν ὑπ' ἀριθ. 12, 17, 20 καὶ 22)1961 ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Διοικ. Δικαιοσύνης».

Ἄρθρον 5.

1. Αἱ διὰ τοῦ ἐδαφ. β' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3845)1958 Ν.Δ. «περὶ κώδικος ὁργανισμοῦ τῶν Φορολογικῶν Δικαστηρίων» καθοριζόμεναι ὁργανικαὶ θέσεις δευτεροβάθμιων φορολογικῶν δικαστῶν, αὐξάνονται κατὰ δέκα (10).

2. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος, θπασαὶ αἱ καναὶ καὶ ἐρεξῆς κενούμεναι θέσεις Προέδρων δευτεροβάθμιων φορολογικῶν δικαστηρίων, ὡς καὶ αἱ τοιαῦται Προέδρων Πρωτοβάθμιων Φορολογικῶν Δικαστηρίων, πληροῦνται διὰ προαγωγῆς.

3. Ἐπὶ διετίαν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ Ν.Δ. 3845)1958 ἀπαιτούμενος χρόνος ὑπηρεσίας διὰ τὴν εἰς τὸν ἀμέσως ἀνώτερον βαθμὸν προαγωγὴν πρωτοβάθμιων φορολογικῶν δικαστῶν, ὀρίζεται εἰς τέσσαρα (4) ἔτη, τῶν δὲ Προέδρων εἰς τρεῖς ἔτη.

Ἄρθρον 6.

1. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν.Δ. 3845)1958, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«3. Οἱ ἐν τῇ αὐτῇ περιφερείᾳ δευτεροβάθμιου φορολογικοῦ δικαστηρίου πρωτοβάθμιοι φορολογικοὶ δικασταὶ ἀναπληροῦσιν ἀλλήλους, ἐφ' ὅσον λόγῳ ἐλλείψεως, ἀπουσίας ἢ κωλύματός τινος τούτων ἢ λόγῳ ἐξαιρετικοῦ φόρου ἐργασίας, καθίσταται ἀνέφικτος ἡ συγκρότησις τοῦ δικαστηρίου. Οἱ ἀναπληρωταὶ ὀρίζονται δι' ἐκάστην συνεδρίαν ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ οἰκείου δευτεροβάθμιου φορολογικοῦ δικαστηρίου.

Ὡσαύτως, οἱ πρωτοβάθμιοι φορολογικοὶ δικασταὶ περιφερείων διαφόρων δευτεροβάθμιων φορολογικῶν δικαστηρίων, δύνανται κατὰ τ' ἀνωτέρω ν' ἀναπληρῶσιν ἀλλήλους, τῶν δι' ἐκάστην συνεδρίαν ἀναπληρωτῶν, ὀριζομένων διὰ πράξεως τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῆς Φορολογικῆς Δικαιοσύνης.

2. Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν.Δ. 3845)1958, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«4. Οἱ δευτεροβάθμιοι φορολογικοὶ δικασταὶ τοῦ Κράτους ἀναπληροῦσιν ἀλλήλους διὰ τοὺς ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ 3 τοῦ ἄρθρου 7 λόγους, ἐνεκα τῶν ὁποίων εἶναι ἀδύνατος ἡ συγκρότησις δικαστηρίου τινός. Οἱ ἀναπληρωταὶ ὀρίζονται δι' ἐκάστην συνεδρίαν διὰ πράξεως τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῆς Φορολογικῆς Δικαιοσύνης».

Ἄρθρον 7.

1. Τὸ ἄρθρον 42 τοῦ Ν.Δ. 3845)1958, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«1. Πῆς θέσιν παρόντος πρωτοβάθμιου φορολογικοῦ δικαστηρίου διορίζεται ὁ εὐδοκίμητας ἐν διαγωνισμῷ διεξαχθένῳ ἐνώπιον ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης:

Ἐκ τοῦ Προέδρου τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐξ ἐνὸς ἐπὶ ἰσοῦς μέλους τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Σώματος, μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ.

Ἐκ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῆς Φορολογικῆς Δικαιοσύνης, ἀναπληρουμένου ὑπὸ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ.

Ἐξ ἐνὸς καθηγητοῦ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ὀριζομένου ὑπὸ ταύτης μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, προτιμωμένων τῶν διδασκόντων μαθήματα ἐξεταζόμενα ἐν τῷ διαγωνισμῷ.

Ἐκ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ Φορολογίας ἐν τῷ Ὑπουργείῳ Οἰκονομικῶν, ἀναπληρουμένου ὑπὸ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ.

2. Τῆς Ἐπιτροπῆς προεδρεύει ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀναπληρούμενος κατὰ τὰς περὶ τούτου διατάξεις.

Χρῆν Γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκπληροῖ ὁ Γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἢ ὁ νόμιμος ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ.

2. Εἰς τοὺς ἐντὸς τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος, διενεργηθσομένους διαγωνισμοὺς διὰ τὴν πρόσληψιν παρόρων πρωτοβαθμίων φορολογικῶν δικαστηρίων, γίνονται δεκτοί, κατὰ παρέκκλισιν τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων καὶ οἱ μὴ ὑπερβαίνοντες τὸ 45ον ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν.

3. Ὅπου ἐν ταῖς διατάξεσι τοῦ Ν.Δ. 3845)1958 καὶ τῶν συναρῶν νόμων προβλέπεται ἡ ἐκδοσις Β. Δ)τος ἢ ἄλλης κανονιστικοῦ περιεχομένου διοικητικῆς πράξεως μετὰ γνώμην ἢ σύμφωνον γνώμην τῆς ὁλομελείας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἡ ἀπαιτούμενη γνώμη ἢ σύμφωνος γνώμη, παρέχεται ἐφεξῆς ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου Διοικητικῆς Δικαιοσύνης.

Ἄρθρον 8.

1. Αἱ θέσεις γραμματέων τῶν Πρωτοβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης ὀρίζονται ἐπὶ ἐαυτῷ γραμματέως δευτεροβαθμίου φορολογικοῦ δικαστηρίου, αὐξανομένων κατὰ τρεῖς τῶν θέσεων τοῦ βαθμοῦ τούτου, ἐπὶ ἀντιστοίχῳ μειώσει τῶν θέσεων γραμματέων πρωτοβαθμίων φορολογικῶν δικαστηρίων.

2. Ἡ μία τῶν παρὰ τῷ Γενικῷ Ἐπιτρόπῳ τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῆς Φορολογικῆς Δικαιοσύνης θέσεων γραμματέων Δευτεροβαθμίου Φορολογικοῦ Δικαστηρίου ὀρίζεται ἐπὶ βαθμῷ 2ῳ. Ἡ θέσις αὕτη πληροῦται διὰ προαγωγῆς γραμματέων Δευτεροβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων ἐπὶ βαθμῷ 3ῳ, μετὰ τριετὴ ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν.

3. Αἱ διατάξεις τῆς παρ. 2 τοῦ ἁρθροῦ 19 καὶ τῆς παρ. 3 τοῦ ἁρθροῦ 20 τοῦ Ν. 4464)1965 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κώδικος κλπ.» ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ διὰ τὰς ἐπὶ βαθμῷ 2ῳ καὶ 3ῳ θέσεις τοῦ προσωπικοῦ τῆς Γραμματείας τῶν Φορολογικῶν Δικαστηρίων, τῆς ἐνοποιήσεως τοῦ πρώτου 1)3 αὐτῶν, συντελουμένης ἅμα τῇ δημοσιεύσει τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 9.

1. Οἱ ὑπάλληλοι τῆς γραμματείας τῶν Φορολογικῶν Δικαστηρίων ἀσφαλιζόνται ὑποχρεωτικῶς παρὰ τῷ Ταμείῳ Ἀσφαλίσεως, τῶν Ἑλληνικῶν τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, ἀπὸ δὲ τῆς ὑπαγωγῆς τῶν Φορολογικῶν Δικαστηρίων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης μόνον παρὰ τῷ Ταμείῳ Νομικῶν.

2. Διὰ Β. Δ)τος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν, μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ὡς ἂνω Ταμείου, θέλουσι καθορισθῇ τὰ τῆς καταβολῆς τῶν ὀφειλομένων κρατήσεων ὑπὸ τῶν ἡσυχαιζομένων, τὰ τῆς μεταφοράς τῶν γενομένων κρατήσεων διὰ τοὺς ἐκ τούτων ἡσυχαιζομένους μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος εἰς ἕτερα ταμεία ἐπικουρικῆς ἀσφαλίσεως, ὡς καὶ πᾶσα ἀνγκυαία λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ.

3. Εἰς τὴν παράγραφον 1 καὶ εἰς τὸ τέλος καὶ ἐν συνεχείᾳ τοῦ ἐδαφίου α' τοῦ ἁρθροῦ 86 τοῦ Ν.Δ. 3845)1958 «περὶ Κώδικος Ὁργανισμοῦ τῶν Φορολογικῶν Δικαστηρίων» προστίθεται ἡ φράσις (ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων Α' Κατηγορίας).

Ἄρθρον 10.

Τὸ ἄρθρον 165 τοῦ Κώδικος Φορολογικῆς Δικονομίας, ἀντικαθίσταται, ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ὡς ἀκολουθῶς:

1. Εἰς ἔρσειν ὑπόκεινται αἱ ὀριστικαὶ ἀποφάσεις τῶν πρωτοβαθμίων φορολογικῶν δικαστηρίων, ἐφ' ὅσον τὸ ποσὸν τῆς διαφοράς ἀνεῖ τῶν παρεκπτώσεων, προσθέτων εἰσῶν καὶ προσκυβήσεων, ὑπερβαίνει τὰς πέντε χιλιάδας (5.000) δραχμῶν.

Μετὰ τῆς ὀριστικῆς θεωρεῖται συνεκκαλουμένη καὶ πᾶσα μὴ ὀριστικὴ ἀπόφασις.

2. Κατ' ἐξαιρέσιν ἐπιτρέπεται ἡ ἀσκήσις ἐφέσεως, ἀνεξαρτήτως ποσού:

α) Δι' ὑπέρβασιν καθυστερήσεων ἢ ἀναρμοδιότητος τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν φορολογικοῦ δικαστηρίου.

β) Διὰ τὴν κακὴν σύνθεσιν αὐτοῦ.

γ) Ἐπὶ τῶν περιπτώσεων καὶ ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐφέσεως εἶναι ἡ ἀναγνώρισις ζητίας μὴ καλυπτομένης διὰ τὴν

ἐφεσίμω τοῦ προσδιορισθέντος διὰ τῆς πρωτοδικῆς ἀποφάσεως συνολικοῦ εἰσδήματος, ἀλλ' ἐκπεπτάς ἐκ τοῦ κατὰ τὸ ἐπόμενον ἢ μεθεπομένον οἰκονομικὸν ἔτος φορολογητέου τοῦτου, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἁρθροῦ 4 παρ. 1 τοῦ Ν. Δ. 3323) 1955, ὡς ἰσχύει ἐφ' ὅσον τὸ ποσὸν τῆς οὕτω ἐκπεπτάς ζητίας ὑπερβαίνει τὰς τριάκοντα χιλιάδας (30.000) δραχμῶν.

Ἄρθρον 11.

Ἡ ὑπὸ τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθροῦ 8 τοῦ Ν. Δ. 4486)1965 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» προβλεπομένη ἀντικατάστασις μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1966, τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῶν ἁρθρῶν 70 ἕως καὶ 72 τῆς Φορολογικῆς Δικονομίας, παρατείνεται μέχρις οὗτοι αἱ διατάξεις αὗται τεθῶσι εἰς ἐφαρμογὴν διὰ Β. Δ. ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 12.

1. Ἀπὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1967 τὰ φορολογικὰ δικαστήρια παντὸς βαθμοῦ, ὁ Γενικὸς Ἐπίτροπος ἐπὶ τῆς Φορολογικῆς Δικαιοσύνης, οἱ ἀντεπίτροποι καὶ τὸ ὑπ' αὐτοὺς προσωπικὸν ὑπάγονται ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν καὶ τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης.

2. Ἀπὸ τῆς ἐν παραγρ. 1 χρονολογίας, ὅπου τῆς καιμένης νομοθεσίας ἀναγράφονται, ἀναφορικῶς πρὸς τὰ φορολογικὰ δικαστήρια τοὺς φορολογικοὺς δικαστάς, τὸ προσωπικὸν τῆς Γραμματείας, τὸν Ἐπίτροπον καὶ τοὺς ἀντεπίτροπους, αἱ λέξεις «Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν» ἢ «Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν» ἢ λέξις «Οἰκονομικῶν» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς λέξεως «Δικαιοσύνης».

Εἰς τὸ ἄρθρον 54 τοῦ Ν.Δ. 3845)1958 μετὰ τὴν λέξιν «Δικαστῆς» προστίθενται αἱ λέξεις «προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης».

3. Ὁ τρόπος ἐφαρμογῆς τῆς διὰ τῆς ἐν παραγρ. 1 προβλεπομένης μεταβολῆς, ἢ ὀργάνωσις τῆς ἀναγκαίου ὑπηρεσίας παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Δικαιοσύνης, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια καθορίζονται διὰ Β. Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 13.

Ἡ ἀληθὴς ἐννοια τοῦ ἁρθροῦ 8 παρ. 3 ἐδαφίου δ' τοῦ Ν.Δ. 3323)1955 εἶναι ὅτι ὡς θεωρεῖται πρὸς τὸ Δημόσιον, τοὺς Δήμους, τὰς Κοινότητας καὶ λοιπὰ νομικῶς ὑφιστάμενα ἰδρύματα τοῦ ἁρθροῦ τούτου, ἐκπιπτομένη ἐκ τοῦ καθήκους εἰσδήματος, θεωρεῖται πᾶσα θεωρεῖται εἴτε εἰς χρῆμα, εἴτε εἰς κίνητα ἢ ἀκίνητα πράγματα.

Ἄρθρον 14.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Ν. Δ)τος ἐφαρμόζονται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, πληρὴ τῶν διατάξεων, δι' ὧς ὀρίζεται ἐν αὐτοῖς ἄλλως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Νοεμβρίου 1966

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

ANNA - MARIA

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΣΤΕΦ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΙΩΑΝ. ΤΣΟΤΑΛΕΡΟΣ, Κ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ, ΦΩΚ. ΖΑΓΜΗΣ, ΓΕΩΡΓ. ΜΕΛΑΣ, ΕΜΜ. ΚΟΦΗΝΣ, ΙΩΑΝ. ΓΚΑΛΒΑΝΗΣ, ΑΘ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΙΣΙΔ. ΜΑΤΡΙΔΟΓΛΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΑΤΣΕΛΟΣ, ΕΤΑΓΓ. ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΣ, Θ. ΜΑΝΩΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΝΑΣΤ. ΑΡΟΤΑΙΑΣ, ΓΕΩΡΓ. ΗΓΟΥΤΜΕΝΑΚΗΣ, ΑΧ. ΔΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΗΜ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΑΓΗΣ. ΣΠΗΛΙΑΚΟΣ, ΑΝΕΣΤΗΣ ΛΩΡΑΣ, ΦΩΤ. ΠΙΠΤΟΛΗΣ, ΑΗΜ. ΚΩΣΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Νοεμβρίου 1966

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Κ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

(5)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4601

Περὶ διατάξεων ἀπορρωσθῶν συνταξιοδοτικὰ θέματα τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Ἀγριοποιῶν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπὶ ᾧ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 3 Νοεμβρίου 1936 συμφωνὴν γνῶμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἑμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀποφασίσαντες καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Ἀσφαλίζονται ὑποχρεωτικῶς: α) Πάντες οἱ κατὰ κύριον καὶ σύνηδες ἐπάγγελμα ἀσκούντες τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἀρτοποιοῦ, κατεργαζόμενοι τοὐλάχιστον 128 χιλ.)μ. ἀλεύρου ἡμερησίως κατὰ μέσον ὅρον καὶ κεκτημένοι ἄδειαν σκοπιμότητος ἰδρύσεως ἀρτοποιείου ἢ ἄδειαν ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος ἀρτοποιοῦ ἢ νομίμως ἐκμεταλλευόμενοι ἀρτοποιεῖον εἰς περιοχὰς ἐνθα δὲν ἰσχύει ἡ ἀρτοποιητικὴ νομοθεσία, ὡς καὶ οἱ μισθωταὶ τῶν ἀνωτέρω ἁδειῶν.

β) Οἱ κατὰ κύριον καὶ σύνηδες ἐπάγγελμα ἀσκούντες νομίμως τὸ ἐπάγγελμα τοῦ σιμιτοποιοῦ—κουλουροποιοῦ καὶ κατεργαζόμενοι τοὐλάχιστον 128 χιλ.)μ. ἀλεύρων ἡμερησίως κατὰ μέσον ὅρον.

γ) Οἱ κατεργαζόμενοι ὑπὸ τὰς αὐτὰς ὡς ἄνω προϋποθέσεις, τοὐλάχιστον 60 χιλ.)μ. ἀλεύρων κατὰ μέσον ὅρον ἡμερησίως, ἐφ' ὅσον καταβόλῳσιν τὴν κατὰ τὸν χρόνον ἀσκήσεως τοῦ δικαιώματος ἰσχύουσιν ἀσφαλιστικὴν εἰσφορὰν τὴν ἀναλογούσαν ἐπὶ τῆς διαφορᾶς ποσότητος ἀλεύρων μεταξὺ τῆς ὑπ' αὐτῶν κατεργαζομένης καὶ τῶν ὡς ἄνω 128 χιλ.)μ. ἀλεύρων.

Ἄρθρον 2.

1. Σύνταξις ἀνικανότητος παρέχεται εἰς πάντα ἡσφαλισμένον ἀσκήσαντα ἐπὶ 15ετίαν τοὐλάχιστον τὸ ἐπάγγελμα καὶ καταστάντα ἀνίκανον πρὸς ἄσκησιν αὐτοῦ, συνεπείᾳ σωματικῆς ἢ πνευματικῆς παθήσεως ἢ ἐλάττης λόγῳ ἀσθενείας, ἢ ἀτυχήματος, διαπιστουμένης ὑπὸ τῆς Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς.

2. Σύνταξις θανάτου παρέχεται εἰς τὴν σύζυγον καὶ τὰ τέκνα, ἐφ' ὅσον ἀποθάνῃ ἤσκησε τὸ ἐπάγγελμα τοὐλάχιστον ἐπὶ δεκαετίαν.

Ἄρθρον 3.

1. Χρόνος ἀσφαλίσεως εἶναι τὸ χρονικὸν διάστημα, καθ' ὃ ὁ ἡσφαλισμένος διατηρεῖ ἐν λειτουργίᾳ τὸ ἀρτοποιεῖον ἢ σιμιτοποιεῖον του, ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρ. 1 τοῦ παρόντος. Ὡσαύτως χρόνος ἀσφαλίσεως θεωρεῖται καὶ ὁ χρόνος καθ' ὃν δὲν ἐλειτουργήσῃ τὸ ἀρτοποιεῖον ἢ σιμιτοποιεῖον, ἢ δὲν παρήχθῃ ἐν αὐτῷ ἄρτος ἐκ λόγων ἀνυπαίτιου ἀντικειμενικῆς ἀδυναμίας. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ ἡσφαλισμένος δικαιούται νὰ ἀναγνωρίσῃ δι' αἰτήσεώς του ὑποβαλλομένης εἰς τὸ Ταμεῖον ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, τὸν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς περιόδου ταύτης χρόνον, διὰ τῆς καταβολῆς δι' ἑκάστον ἀναγνωριζόμενον ἔτος, εἰσφορᾶς ἴσης πρὸς τὴν ἀντιστοιχοῦσαν εἰς τὸν μέσον ὅρον τῆς κατεργασθείσης ποσότητος ἀλεύρων, κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη πρὸ τῆς υποβολῆς τῆς αἰτήσεως, ἐπὶ τὴν ἰσχύουσιν κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀναγνωρίσεως εἰσφορὰν. Τὰ πρὸς ἀπόδειξιν τῆς παραγωγῆς στοιχεῖα, τὰ τοῦ χρόνου καὶ τρόπου καταβολῆς τῆς ὀφειλομένης εἰσφορᾶς κλπ. θέλουσι καθορισθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τοῦ Ἐμπορίου Ὑπουργοῦ, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἑφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου.

2. Τὸ χρονικὸν διάστημα, καθ' ὃ ἐκμισθούται ἡ ἄδεια, δὲν λογίζεται ὡς χρόνος ἀσφαλίσεως τοῦ ἐκμισθωτοῦ ἀρτοποιοῦ ἢ σιμιτοποιοῦ, ἐκτὸς ἐὰν ἡ μίσθωσις συνήρθῃ διὰ λόγους ὑγείας αὐτοῦ καὶ δὲν ὑπερβαίνει τὸ ἐν ἔτος ἐν τῷ συνόλῳ τοῦ χρόνου ἀσφαλίσεως, ὁπότε ἀναγνωρίζεται ὁ χρόνος ταύτης, ὑποχρεωμένου τοῦ ἐκμισθωτοῦ ὅπως καταβάλῃ τὴν ἀναλογούσαν εἰσφορὰν βάσει τῆς παραγωγῆς τοῦ ἀρτοποιείου ἢ σιμιτοποιείου.

3. Ὡς χρόνος ἀσφαλίσεως τοῦ μισθωτοῦ λογίζεται καὶ ὁ διαδερμὸν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

4. Δι' ἃ ἔτη δὲν καταβλήθῃ ἢ δὲν ἤθελε καταβληθῇ ἢ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου εἰσφορὰ ἐκ μέρους σιμιτοποιοῦ—κουλουροποιοῦ καταβάλλεται αὕτη κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ παρόντος ἄρθρου.

5. Τὰ πρὸ τῆς προσαρτήσεως ἔτη ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος ἀρτοποιοῦ—σιμιτοποιοῦ ἐν τῇ περιφερείᾳ Δωδεκανήσου προσμετρῶνται διὰ τὴν θεμελίωσιν τοῦ δικαιώματος συνταξιοδοτήσεως ἀποδεικνυομένων κατὰ τὰ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου, ὁρισθησόμενα, μὴ ὑποχρεωμένων τῶν οὕτω δικαιουμένων συντάξεως ἀρτοποιῶν εἰς τὴν καταβολὴν οἰσδῆποτε εἰσφορᾶς, διὰ τὴν προσμέτρησιν τῶν ἐτῶν τούτων, τὸ δὲ ποσὸν τῆς συντάξεως αὐτῶν δὲν δύναται νὰ εἴναι κατώτερον τοῦ ἐλαχίστου ὁρίου τῆς καταβαλλομένης συντάξεως, προστηχθέντος κατὰ 20%)ο.

Ἄρθρον 4.

1. Ἐπὶ συνεταίρων ἡσφαλισμένων, ἐχόντων κοινὴν ἄδειαν, τὸ ποσὸν τῆς ἀπονεμητέας συντάξεως κατανέμεται κατ' ἰσομοίραν μεταξὺ τῶν συνεταίρων, ἐν οὐδεμίᾳ ὁμῶς περιπτώσει δύναται τὸ μερίδιον ἐκάστου νὰ εἴναι μικρότερον τῆς κατωτέρως ἐκ τοῦ Νόμου ἐπιτρεπομένης συντάξεως. Κατ' ἐξαιρέσιν, εἰς περιπτώσιν συντάξεως δύο συνεταίρων, κατεργαζομένων ἄνω τῶν 256 ἕως 512 χιλ.)μ. ἀλεύρων ἡμερησίως, ἢ τριῶν κατεργαζομένων ἄνω τῶν 512 χιλ.)μ. ἀλεύρων ἡμερησίως, ἀνεξαρτήτως δὲ ἀριθμοῦ, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ συνεταϊσμοῦ ἀρτοποιῶν εἰσφερόντων τὰς ἀδείας των, πρὸς ἐξῆρσιν τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως ἐκάστου τούτων, ἡ παραγωγή τοῦ ἀρτοποιείου των κατανέμεται ἀναλόγως τοῦ ποσοστοῦ συμμετοχῆς ἐκάστου εἰς τὴν εταιρείαν ἢ τὸν συνεταϊσμόν.

2. Διὰ Β.Δ. ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου, μετὰ ἡτιολογημένην γνῶμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου δύναται νὰ ἐπεκταθῇ ἡ διάταξις τῆς προηγούμενης παραγράφου καὶ ἐπὶ τῶν ἡδὴ συνταξιοδοτούμενων.

Ἄρθρον 5.

Εἰς τοὺς συνταξιοδοτούμενους ἁμέσως ἡσφαλισμένους καὶ ἐν περιπτώσει θανάτου, εἰς τὴν σύζυγον καὶ τὰ τέκνα χορηγεῖται σὺν τῇ συντάξει καὶ ἐφ' ἅπαξ χρηματικὸν βοήθημα, τὸ ὕψος τοῦ ὁποίου καθορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τοῦ Ἐμπορίου Ὑπουργοῦ, μετὰ γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 6.

Οἱ μὴ δικαιούμενοι παροχῆς ἐκ τοῦ Ταμείου δὲν δικαιούνται εἰς ἐπιστροφὴν τῶν εἰσφορῶν.

Ἄρθρον 7.

1. Εἰσφορὰι τῶν ἐδερ. α καὶ β τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Ν.Δ. 135)46, «περὶ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Ἀρτοποιῶν», αἵτινες δὲν καταβλήθησαν ὑπὸ τῶν θαρυνόμενων εἰς τοὺς Ἀλευροδομηγάνους, συνεπείᾳ τῆς ἀκρῶσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 629)1951 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν ὑπ' ἀριθ. 2654)49, 35720)50 καὶ 19810)1952 κοινῶν ἀποφάσεων τῶν ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορίου, ἀποστέλλονται. Ποσὰ καταβληθέντα βάσει τῆς αὐτῆς διατάξεως δὲν ἀποδίδονται ὑπὸ τοῦ Ταμείου.

2. Καθυστερούμενα ἐν γένει εἰσφορὰι εἰς τὸ Ταμεῖον μέχρι 31.12.63, κεφαλαιοποιούμενα μετὰ προσθέτου τέλους 0,50%)ο μηνιαίως ἀπὸ τῆς καθυστερήσεως των, μὴ δυναμένου πάντως νὰ ὑπερβῇ ἐν συνόλῳ τὰ 150%)ο τῆς κυρίας ὀφειλῆς καὶ ἀπαλλισσόμενα πάσης ἄλλης ἐπιβαρύνσεως, ἐξοφλοῦνται εἰς ἐξήκοντα ἴσας μηνιαίας δόσεις, ἐκάστη τῶν ὁποίων δὲν δύναται νὰ εἴναι μικροτέρα τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν ἐκατὸν (100), τῆς πρώτης τούτων καταβλητέας ἐντὸς τοῦ μεθεπομένου τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος μηνός.

Ἐν περιπτώσει μὴ ἐμπροθέσμου καταβολῆς δόσεως τινος, κατὰ τὰ ὡς ἄνω ὀριζόμενα, αὕτη ἐπιβαρύνεται δι' ἐφ' ἅπαξ προσθέτου τέλους ἴσου πρὸς 50%)ο τοῦ ποσοῦ τῆς δόσεως. Ἐκδοεῖται συναλλαγματικαὶ πρὸς ἐξασφάλισιν ἀπαιτήσεων ἐξ εἰσφορῶν καὶ τόκων, δικαστικαὶ ἀποφάσεις καὶ ληφθέντα ἀναγκαστικά μέτρα, διατηροῦν πλήρως τὴν ἰσχύν αὐτῶν μέχρις ἐξοφλήσεως ὁλοκλήρου τοῦ ποσοῦ τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ παρόντος.

Άρθρον 8.

Πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἐκ τοῦ παρόντος υποχρεώσεων, προστίθεται εἰς τὴν ὑπάρχουσαν ὑπὲρ τοῦ Ταμείου εἰσρεῖραν τοιαύτη ἐξ ἑνὸς καὶ ἡμίσεος λεπτοῦ κατὰ χιλιογράμμον ἀλεθρομένου σίτου, ὑπὸ τῶν ἐπὶ ἐμπορίᾳ ἐργαζομένων ἀλευρομύλων, προοριζομένων διὰ τὴν παρασκευὴν ἀλεύρων παντὸς τύπου, μὴ ἐκβύνουσα τὸ Δημόσιον, οὐδὲ τὴν κοστολόγησιν τοῦ ἄρτου καὶ τῶν λοιπῶν εἰδῶν ἀρτοποιίας διατετιμημένων ἢ μή.

Άρθρον 9.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ ἐπὶ τοῦ Ἐμπορίου Ὑπουργοῦ, δημοσιευμένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα Κυβερνήσεως, μετὰ γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου, κανονισθῶσιν πάντα τὰ ἀφορῶντα τὴν ἐφαρμογὴν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Ν.Δ. καὶ ὀρισθῶσιν αἱ ἀπαιτούμεναι λεπτομέρειαι.

Άρθρον 10.

Τὰ ἄρθρα 20 παρAGR. 1 ἐδάφ. α, 4, 6, 7, 8 καὶ 27 τοῦ Ν.Δ. 135)46, «περὶ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Ἀρτοποιῶν», καταργοῦνται.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Νοεμβρίου 1966

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

ANNA - MAPIA

B.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΣΤΕΦ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ, Ι. ΤΟΤΜΠΑΣ, ΣΤ. ΑΛΛΑΜΑΝΗΣ, ΓΕΩΡΓ. ΜΕΛΑΣ, ΕΜΜ. ΚΟΘΡΗΣ, ΙΩΑΝ. ΓΚΛΑΒΑΝΗΣ, ΚΩΝ. ΜΑΡΗΣ, ΧΡ. ΒΑΣΜΑΤΖΙΔΗΣ, ΜΙΜΗΣ ΓΑΛΗΝΟΣ, ΑΘ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΜΠΑΚΑΤΣΕΛΟΣ, ΕΤΑΓΓ. ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΠ. ΠΑΓΚΟΥΤΣΟΣ, ΦΩΤ. ΠΙΤΟΥΛΗΣ, ΔΗΜ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΘΕΟΧ. ΡΕΝΤΗΣ, ΑΓΗΣ. ΣΠΗΛΙΑΚΟΣ, ΑΧ. ΔΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΕΤΑΓΓ. ΔΕΝΔΡΙΝΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐιέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Νοεμβρίου 1966

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Κ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(6)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 907

Περὶ ὀρισμοῦ τῆς ἑδρας τοῦ Ὑποθηκοφυλακείου Ὁρωποῦ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν:

1) Τὰς διατάξεις τοῦ Κ. Δ. τῆς 19)23 Ἰουλίου 1941 «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον καίμενον τῶν διατάξεων τῶν Α. Ν. 434)1937 κλπ. «περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Ὑποθηκοφυλακείων τοῦ Κράτους» ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Νόμου 3680)1937», 2) τὴν ὑπ' ἀριθ. 127)1966 γνωμοδότησιν τῆς Ολομελείας τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν καὶ 3) τὴν ὑπ' ἀριθ. 940)1966 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν:

Άρθρον μόνον.

Ἐδρα τοῦ ἀμίσθου Ὑποθηκοφυλακείου Ὁρωποῦ ὀρίζεται ἡ ἑδρα τῆς Κοινότητος Νέων Παλατιῶν, τροποποιουμένου ὡς πρὸς τοῦτο τοῦ ὑπ' ἀριθ. 143)1966 Ἡμετέρου Διατάγματος «περὶ συστάσεως εἰδικοῦ ἀμίσθου Ὑποθηκοφυλακείου ἐν Ὁρωπῳ».

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσιεύσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Νοεμβρίου 1966

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

ANNA - MAPIA

B.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Κ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Από 1 Ιανουαρίου 1966 η ετήσια συνδρομή της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως, η τιμή των τμηματικώς πωλουμένων φύλλων αυτής και τα τέλη δημοσίευσας εν τη Εφημερίδι της Κυβερνήσεως, καθωρίσθησαν ως κάτωθι:

Α. ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

1. Διά το Τεύχος Α'	Δραχ.	400
2. » » » Β'	»	350
3. » » » Γ'	»	300
4. » » » Δ'	»	500
5. » » » Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κλπ.	»	300
6. » » Παράρτημα	»	200
7. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν κλπ.	»	750
8. » » Δελτίον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	»	200
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία	»	2.500

Οἱ Δήμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι τὸ ἥμισυ τῶν ἑνωτέρω συνδρομῶν.

ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) συναλογοῦν τὰ ἑξῆς ποσά:

1. Διά το Τεύχος Α'	Δραχ.	20.—
2. » » » Β'	»	17,50
3. » » » Γ'	»	15.—
4. » » » Δ'	»	25.—
5. » » » Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δημ. Δικαίου κ.λ.π.	»	15.—
6. » » Παράρτημα	»	10.—
7. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	37,50
8. » » Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας.	»	10.—
9. » » Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη.....	»	125.—

Β. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἐκαστον φύλλον, μέχρι 8 σελίδων, τιμᾶται δραχ. 2, ἀπὸ 9 σελίδων καὶ ἄνω, ἐκτὸς εἰδικῶν περιπτώσεων, δραχ. 5.

Γ. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Ι. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης:

Α'. Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	
1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δραχ. 200
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν ...	» 5.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	» 5.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς γενικὰ συνελεύσεις, ὡς καὶ τῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 32 τοῦ Ν. 3221)24 γνωστοποιήσεων.	» 500
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διόλυσιν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν, κατὰ τὸ Β.Δ.20)5)1939	» 100
6. Τῶν οἰσολογισμῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	» 2.000
7. Τῶν εμπορικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἐταιρειῶν	» 500
8. Τῶν ἀποφάσεων περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν	» 300
9. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων	» 2.000

10. Τῶν περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπων ἐν Ἑλλάδι ἄλλοδαπῶν Ἐταιρειῶν	Δραχ. 1.000
11. Τῶν ἀποφάσεων περὶ συγχωνεύσεως Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	» 5.000

Β'. Δημοσιεύματα Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης

1. Τῶν καταστατικῶν	Δραχ. 500
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν....	» 200
3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων	» 100
4. Τῶν οἰσολογισμῶν	» 500
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων	» 500

ΙΙ. Εἰς τὸ Δ' τεύχος καὶ Παράρτημα

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων	» 20
2. Τῶν ἀδείων πωλήσεως λαματικῶν ὑδάτων...	» 50

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) καταβλητέον ποσοστὸν ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης ἐν γένει ὥρισθη εἰς 5%.

Δ. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία ἐναντὶ ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως ὅπερ, μερίμνη τοῦ ενδιαφερομένου, ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ δύνανται ν' ἀποστέλλωνται καὶ εἰς ἀνάλογον συνόλλαγμα δι' ἐπιταγῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Ἡ καταβολὴ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοτοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων ἐνεργεῖται ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κεφάλαιον Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου), ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία, ὅπερ ἀποδίδεται εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ συμφώνως πρὸς τὰ ὀριζόμενα διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 192378)3639 τοῦ ἔτους 1947 (ΡΟΝΕΟ 185) καὶ 172048)5321)31.7.65 (ΡΟΝΕΟ 139) ἐκτελεστικῶν διαταγῶν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους. Ἐπὶ συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ ἀποστέλλομένων δι' ἐπιταγῶν, ἀποστέλλεται καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸν.

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Θ. ΚΩΣΤΟΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ